

Povolání dává Bůh

Klášter klarisek-kapucínek je v České republice jediný, a to ve Šternberku u Olomouce. Je to místo ticha a rozjímání, ve kterém přebývá v tuto chvíli deset sester. Ty se věnují většinu dne modlitbě a klášter vůbec neopouští – žijí totiž v klauzúře. Jak takový život vypadá a v čem spočívá jeho krása, na to jsme se zeptali sestry Bernadety.

● Jak byste čtenářkám popsala, co je to život v klauzúře?

V jednom z minulých čísel INI jste si mohly přečíst rozhovor se sestrou, která pracuje v Olomouci v kavárně. Ta je z řádu, který se věnuje nějaké činnosti, sestry v něm mají nějaké zaměstnání. A pak jsou řády kontemplativní řády, jako třeba klarisky-kapucínky, a ty jsou jenom v klášteře a jejich postáním je modlit se. Děláme i jiné věci, ale většina dne je zaměřena na modlitbu – společnou i osobní rozjímání.

● Když nemáte zaměstnání, jak získáváte peníze na živobytí a provoz kláštera?

Na našem řádu je specifické, že si nevzděláváme, že jsme odkázány na dobrodince, kteří nám sem třeba nosí potraviny nebo posílají peníze na účet. Věříme, že Pán ví o obět našeho života a postará se o nás. Mimo jiné ale taky prodáváme svíčky, šijeme ornáty, alby a podobně.

● Je nějaká situace, kdy se dostanete ven z kláštera, z klauzury?

Chodíme normálně třeba k lékaři. Máme taky jednu sestru, která, když je potřeba, zajde nakoupit nebo jednou měsíčně jedeme na nákup autem. Většinou ale k nákupu použijeme Tesco online. ☺ Součástí klauzury je taky velká zahrada, kde můžeme trávit volný čas.

Sestra Bernadeta od Neposkvrněného Srdce Panny Marie je v řádu klarisek-kapucínek už 21 let, z toho 12 let má věčné sliby. V klášteře je její pracovní náplní zdobení svíček, specializuje se na křesťanské svíčky a roušky.

● Jak vypadá váš běžný den?

Vstáváme v pět hodin a jako první máme osobní modlitbu, rozjímání. Pak začíná společná modlitba breviáře, po ní mše svatá v kapli, kam můžou přicházet i lidé z města. Od devíti do dvanácti pak máme pracovní dobu, kdy každá sestra má svůj „úsek“ – někdo vaří, někdo pere, někdo pracuje na zahrádě, někdo šije... Následují polední modlitby a oběd, po kterém máme hodinu a půl osobní volno. Můžeme odpočívat, číst si, něco psát... Odpoledne následuje další modlitba, hodinka práce a pak společné nešpory a adorace. Pak večere a rekreace, což zní možná zvláštně, ale spočívá to v tom, že se po celém dni spolu sejdeme, povídáme si, u toho třeba něco děláme. Potom je poslední společná modlitba, studium a o půl desáté chodíme spát.

● A co vaše jídlo? Jíte jen nějaké postní pokrmy?

Ne, jíme normálně. Asi čtyři dny v týdnu máme maso a tři dny ne. Jíme to, co se jí běžně – občas je potřeba zpracovat například papriky nebo rajčata, co nám někdo dovezl, a jíme několik dní lečo. ☺

● Někdo by mohl říct, že kontemplativní a klauzurní řád, jako jsou i klarisky-kapucínky, nemá co světu dát. Je to tak?

Myslím si, že to, co můžeme nabídnout, je modlitba. Často se na nás obraceli lidé v opravdu těžkých situacích. Zavolají nám, popovídáme si a je vidět, že nečekají radu,

ale vědí, že se za ně budeme modlit. Taký tu máme prostory pro hosty, kam můžou přijet dívky (od 18 let) na duchovní obnovu a popovídat si s některou sestrou. Mají možnost jet i k jiným, činným sestram, ale mám pocit, že právě u nás rády hledají „návod“ na život s Bohem.

● Co je pro vás jako klarisky-kapucínky z hlediska spirituality, prožívání duchovního života nejdůležitější?

Na první pohled nejsme nijak odlišné od většiny kontemplativních řádů. Modlitba a osobní život s Bohem – to je typické pro všechny kontemplativní sestry. Pro nás klarisky-kapucínky je to ale taky chudoba, odevzdání Pánu a život pro něj a s ním. On pak zařídí ty vnější věci. ☺

● Vaší zakladatelkou je sv. Klára z Assisi. Čím je pro vás inspirativní?

Tím, jak se rozhodla žít radikálně klauzuru. Vzala se všeho, co by jí mohlo bránit žít s Bohem, a zavřela se nadobro. ☺ Nehtedala žádné výhody, jen žila pro Boha v naprosté odevzdání.

● Máte ještě nějakou jinou oblíbenou svatou?

Mám moc ráda sv. Bernadetu – vzala jsem si i její jméno. Byla taková obyčejná – i když se jí zjevila Panna Maria, tak to nikdy nebrala jako nějakou „vznešenou věc“, svoji slávu, ale brala to tak, že Bůh chce, aby ona byla jeho nástrojem.

● Vy si tedy můžete vybrat Tehotní jméno samy?

Ano. Pokud by sestra řekla, že třeba neví, tak jí ho matka představená vybere, ale nestává se to často. ☺